

K jednomu mýtu - slučování zdravotních pojišťoven

Ve vládě zasedne brzy nový ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík z ČSSD. Jako právníkovi je mi sympatické, že se ministrem stane vystudovaný právník, nikoliv lékař. Představy části veřejnosti, že ministrem zdravotnictví má být nejlepší lékař z republiky snad již odvál čas. Přiznejme si však jednu zcela zásadní věc - pokud jde o nějaké podstatné změny české legislativy, tak už je, dle mého akademického názoru pozdě. A úroveň příjmů a výdajů pro rok 2017 už je de facto nastavena. Proto nějaké velké zázraky od nového ministra nemůžeme objektivně očekávat. Tvrdá slova, ale je to tak!

Ve zdravotnictví chybí peníze, to (nejen) od politiků slyšíme často. Musí se šetřit. K oblíbenému evergreenu patří, že (zejména před volbami) politici uvažují a slibují, že by se výrazně ušetřilo sloučením zdravotních pojišťoven nejlépe jen do jedné. A za uspořené peníze by se přilepšilo lékařům, sestřám či pacientům. Kouzlu mámení slučování zdravotních pojišťoven v minulosti podlehl mj. i ministr financí Andrej Babiš (předseda ANO).

Na první pohled logické a A(NO)traktivní. K čemu více pojišťoven, když dělají z pohledu pacienta - laika de facto skoro to stejné.

In media res: Lákavé avšak neúčinné. Ten kdo očekává desetimilionové, stamiliónové či dokonce miliardové úspory, zapomíná na zásadní věc! Provozní náklady českých zdravotních pojišťoven jsou již dávno ex lege (tedy ze zákona) zastropované procentem (3,3%) celkových nákladů pojišťovny. Takže matematicky k čemu by bylo sloučení dobré, kdyby procento nákladů bylo stále stejné? Tři procenta budou stále tři procenta, akorát jinak rozložena, miliardy na platy lékařů a sester jaksí z povahy věci samé přinést nemohou. Stále to budou tři koruny třicet haléřů z každé stokoruny.

Určitě neříkám, že by se ve zdravotnictví nemělo šetřit, ale cesta slučování pojišťoven do jedné, dle mého názoru, opravdu není relevantní cesta. Nežijme v bláhových nadějích. Byť možná pro člověka nepoučeného dosti lákavá. Ruku na srdce, jestliže by zamýšlená „slučovačka“ přinesla kýžené miliardy, myslíte, že by ji politici už dávno neprovedli?

Nabízí se řešení jiné - snížíme zmíněné procento (3,3), to je již racionálnější, avšak též nepřiliš reálné. Podle dat Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), je citované „nákladové procento“ jedno z nejnižších v Evropě.

Na závěr chci jen zdůraznit, že nejsem nijak majetkově propojen z žádnou z pojišťoven, chtěl jsem jen propíchnout jednu oblíbenou mediální a politickou bublinu.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
právník,
pedagog na PF MU Brno

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis - dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu - aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)